

14 Ιανουαρίου 2022

Δίψα Θεοῦ (Ἅγιος Σιλουανός ὁ Ἀθωνίτης)

[Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ἅγ. Σιλουανός Ἀθωνίτης](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Διψᾷ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριο καὶ μὲ δάκρυα Τὸν ζητῶ. Πῶς νὰ μὴ Σὲ ζητῶ; Σὺ μὲ ζήτησες πρῶτος καὶ μοῦ ἔδωσες νὰ γευθῶ τὴν γλυκύτητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ ἡ ψυχὴ μου Σὲ ἀγάπησε ἕως τέλους.

Βλέπεις, Κύριε, τὴ λύπη καὶ τὰ δάκρυά μου ... Ἄν δὲν μὲ προσεῖλκυες μὲ τὴν ἀγάπη Σου, δὲν θὰ Σὲ ζητοῦσα ὅπως Σὲ ζητῶ. Ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα Σου τὸ Ἅγιο μοῦ ἔδωσε τὸ χάρισμα νὰ Σὲ γνωρίσω καὶ χαίρεται ἡ ψυχὴ μου, γιατί Σὺ εἶσαι ὁ Θεός μου καὶ ὁ

Κύριός μου καὶ Σὲ διψῶ μέχρι δακρύων.

Ποθεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Θεὸ καὶ Τὸν ζητῶ, μὲ δάκρυα. Εὐσπλαχνε Κύριε, Σὺ βλέπεις τὴν πτώση μου καὶ τὴ θλίψη μου. Ταπεινὰ ὅμως παρακαλῶ τὸ ἔλεός Σου: Χορήγησέ μου, τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὴν χάρη τοῦ Ἁγίου Σου Πνεύματος. Ἡ θύμησή της ὁδηγεῖ τὸ νοῦ μου νὰ ξαναβρῆ τὴν εὐσπλαχνία Σου. Κύριε, δῶσε μου πνεῦμα ταπεινώσεως, γιὰ νὰ μὴ ξαναχάσω τὴ χάρη Σου καὶ ξαναρχίσω νὰ τὴν θρηνῶ, ὅπως θρηνοῦσε ὁ Ἄδὰμ γιὰ τὸν παράδεισο καὶ τὸν Θεὸ.

Τὸν πρῶτο χρόνο τῆς ζωῆς μου στὸ Μοναστήρι, ἡ ψυχὴ μου γνώρισε τὸν Κύριο ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

Πολύ μᾶς ἀγαπᾷ ὁ Κύριος· αὐτὸ τὸ ἔμαθα ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα πού μοῦ ἔδωσε ὁ Κύριος κατὰ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐγέρασα καὶ ἐτοιμάζομαι γιὰ τὸ θάνατο καὶ γράφω τὴν ἀλήθεια ἀπὸ ἀγάπη γιὰ τὸν λαὸ.

Τὸ Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, πού μοῦ ἔδωσε ὁ Κύριος, θέλει νὰ σωθοῦν ὅλοι, νὰ γνωρίσουν ὅλοι τὸν Θεὸ.

Ὁ Κύριος ἔδωσε στὸν ληστὴ τὸν παράδεισο· ἔτσι θὰ δώσει τὸν παράδεισο καὶ σὲ κάθε ἁμαρτωλὸ. Ἐγὼ ἤμουν χειρότερος κι ἀπὸ ἓνα βρωμερὸ σκύλο, ἐξαιτίας τῶν ἁμαρτιῶν μου· σὰν ἄρχισα ὅμως νὰ ζητῶ συγχώρεση ἀπὸ τὸν Θεὸ, Αὐτός μοῦ ἔδωσε ὄχι μόνο τὴ συγχώρεση, ἀλλὰ καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, καὶ ἔτσι, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἐγνώρισα τὸν Θεὸ.

Βλέπεις ἀγάπη πού ἔχει ὁ Θεὸς γιὰ μᾶς; Ποιὸς, στ' ἀλήθεια, θὰ μπορούσε νὰ περιγράψει αὐτὴ τὴν εὐσπλαχνία Του;

Ἀδελφοί μου, πέφτω στὰ γόνατα καὶ σᾶς παρακαλῶ, πιστεύετε στὸ Θεὸ, πιστεύετε πὼς ὑπάρχει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, πού μαρτυρεῖ γιὰ τὸ Θεὸ σ' ὅλες τὶς ἐκκλησίες μας καὶ στὴν ψυχὴ μου.

Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι ἀγάπη. Κι αὐτὴ ἡ ἀγάπη πλημμυρίζει ὅλες τὶς ψυχὲς τῶν οὐρανοπολιτῶν ἁγίων. Καὶ τὸ ἴδιο Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι στὴ γῆ, στὶς ψυχὲς ὧσων ἀγαποῦν τὸν Θεὸ.

Ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ὅλοι οἱ οὐρανοὶ βλέπουν τὴ γῆ, ἀκούγουν τὶς προσευχὲς μας καὶ τὶς προσκομίζουν στὸν Θεὸ.

Ὁ Κύριος εἶναι ἐλεήμων, αὐτὸ τὸ ξέρει ἡ ψυχὴ μου, μὰ δὲν μπορῶ νὰ τὸ περιγράψω. Εἶναι στὸ ἔπακρον πρᾶος καὶ ταπεινὸς καὶ ὅταν Τὸν δῆ ἡ ψυχὴ, τότε

ἀλλάζει καὶ γεμίζει ἀπὸ ἀγάπη γιὰ τὸν Θεὸ καὶ τὸν πλησίον καὶ γίνεται κι ἡ ἴδια πρᾶη καὶ ταπεινὴ. Μὰ ἂν χάση ὁ ἄνθρωπος αὐτὴ τὴ χάρη, τότε θὰ κλαίει σὰν τὸν Ἄδὰμ μετὰ τὴν ἔξωσή του ἀπὸ τὸν παράδεισο. Ὁδυρόταν ὁ Ἄδὰμ καὶ ὅλη ἡ ἔρημος ἄκουγε τοὺς στεναγμοὺς του, τὰ δάκρυά του ἦταν πικρὰ ἀπὸ τὴν θλίψη καὶ ἔκλαιγε γιὰ πολλὰ χρόνια.

Ἔτσι καὶ ἡ ψυχὴ ποὺ γνώρισε τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ μετὰ τὴν ἔχασε, πονᾷ γιὰ τὸν Θεὸ καὶ λέγει:

«Διψᾷ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριο καὶ μὲ δάκρυα Τὸν ἀναζητῶ».

Εἶμαι μεγάλος ἁμαρτωλὸς, καὶ ὅμως εἶδα τὴν ἄμετρη ἀγάπη καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ γιὰ μένα.

Ἀπὸ τὰ παιδικὰ μου χρόνια προσευχόμεον γιὰ ὅσους μὲ πρόσβαλλαν καὶ ἔλεγα: «Κύριε, μὴ τοὺς καταλογίζεις ἁμαρτίες γιὰ ὅσα μοῦ κάνουν». Ὅμως, παρότι μοῦ ἄρεσε νὰ προσεύχομαι, δὲν ἀπόφυγα τίς ἁμαρτίες. Ὁ Κύριος ὅμως δὲν θυμήθηκε τίς ἁμαρτίες μου καὶ μοῦ ἔδωσε ἀγάπη γιὰ τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ ψυχὴ μου ἐπιθυμεῖ νὰ σωθεῖ ὅλη ἡ οἰκουμένη, νὰ εἰσέλθουν ὅλοι στὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, νὰ δοῦν τὴν δόξα τοῦ Κυρίου καὶ νὰ ἀπολαύσουν τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Κρίνω ἀπὸ τὴν δική μου ἐμπειρία: Ἄν ὁ Κύριος ἀγάπησε ἐμὲ τόσο πολὺ, αὐτὸ σημαίνει πῶς ἀγαπᾷ ὅλους τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ὅπως ἀγάπησε κι ἐμένα.

Ἦ, ἡ ἀγάπη τοῦ Κυρίου! Δὲν ἔχω δυνάμεις νὰ τὴν περιγράψω, γιατί εἶναι ἄπειρα μεγάλη καὶ θαυμαστὴ.

Ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ δίνει δύναμη γιὰ ν' ἀγαπᾷς τὸν Ἀγαπημένο. Τότε ἡ ψυχὴ ἔλκεται ἀδιάκοπα πρὸς τὴν προσευχὴ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ λησμονήσῃ τὸν Κύριο οὔτε δευτερόλεπτο.

Φιλάνθρωπε Κύριε, πῶς δὲν ἐλησμόνησες τὸν ἁμαρτωλὸ δοῦλο Σου, ἀλλὰ γεμάτος ἔλεος μὲ εἶδες ἀπὸ τὴ δόξα Σου καὶ μοῦ ἐμφανίστηκες μὲ ἀκατάληπτο τρόπο.

Ἐγὼ πάντα Σὲ πρόσβαλλα καὶ Σὲ λυποῦσα. Σὺ ὅμως, Κύριε, γιὰ τὴ μικρὴ μου μετάνοια μοῦ ἔδωσες νὰ γνωρίσω τὴ μεγάλη Σου ἀγάπη καὶ τὴν ἄμετρη ἀγαθότητά Σου.

Τὸ ἰλαρὸ καὶ πράο βλέμμα Σου ἔθελξε τὴν ψυχὴ μου.

Τί νὰ σοῦ ἀνταποδώσω, Κύριε, ἢ ποιὸν αἶνο νὰ Σοῦ προσφέρω;

Σὺ δίνεις τὴν χάρη Σου, γιὰ νὰ καίγεται ἀδιάλειπτα ἡ καρδιὰ ἀπὸ ἀγάπη – καὶ δὲν

βρίσκει πια ανάπαυση ούτε νύχτα ούτε μέρα από τὴν θεϊκὴ ἀγάπη.

Ἡ θύμησή Σου θερμαίνει τὴν ψυχὴ μου, πὺ τίποτε στὴ γῆ δὲν τὴν ἀναπαύει ἐκτὸς ἀπὸ Σένα. Γι' αὐτὸ μὲ δάκρυα Σὲ ζητῶ, καὶ πάλι Σὲ χάνω, καὶ πάλι ποθεῖ ὁ νοῦς μου τὴν γλυκύτητά Σου, ἀλλὰ Σὺ δὲν ἐμφανίζεις τὸ Πρόσωπό Σου, πὺ ἐπιθυμεῖ νύχτα καὶ μέρα ἡ ψυχὴ μου.

Κύριε, δῶσε μου νὰ ἀγαπῶ μόνον Ἐσένα.

Σὺ μὲ ἔκτισες, Σὺ μὲ φώτισες μὲ τὸ ἅγιο βάπτισμα, Σὺ συγχωρεῖς τὰ ἀμαρτήματά μου καὶ μοῦ δίνεις τὴ χάρη νὰ κοινωνῶ τὸ τίμιο Σῶμα καὶ Αἷμα Σου. Δῶσε μου τὴ δύναμη νὰ μένω πάντα κοντά Σου.

Κύριε, δῶσε μου τὴ μετάνοια τοῦ Ἀδὰμ καὶ τὴν ἅγια ταπείνωσή Σου.

Ἡ ψυχὴ μου πλήττει στὴ γῆ καὶ ποθεῖ τὰ οὐράνια.

Ὁ Κύριος ἦρθε στὴ γῆ γιὰ νὰ μᾶς πάρει ἐκεῖ πὺ μένει Αὐτὸς, ἡ Πανάχραντη Μητέρα Του, ἡ Ὅποια Τὸν ὑπηρετήσε στὴ γῆ γιὰ τὴ δικὴ μας σωτηρία, καὶ οἱ μαθητὲς καὶ ἀκόλουθοι τοῦ Κυρίου.

Ἐκεῖ μᾶς καλεῖ ὁ Κύριος, παρ' ὅλες τὶς ἀμαρτίες μας.

Ἐκεῖ θὰ δοῦμε τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους, πὺ δοξάζονται ὡς κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐκεῖ θὰ δοῦμε τοὺς ἁγίους προφῆτες καὶ ἱεράρχες, τοὺς διδασκάλους τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκεῖ θὰ δοῦμε τοὺς ὀσίους, πὺ ἀγωνίστηκαν νὰ ταπεινώσουν μὲ τὴ νηστεία τὴ ψυχὴ τους. Ἐκεῖ δοξάζονται οἱ διὰ Χριστὸν σαλοὶ, πὺ νίκησαν τὸν κόσμο.

Ἐκεῖ θὰ δοξάζονται ὅλοι, ὅσοι νίκησαν τὸν ἑαυτὸ τους, ὅσοι προσεύχονταν γιὰ ὅλο τὸν κόσμο καὶ σήκωσαν πάνω τους τὴ θλίψη ὅλου τοῦ κόσμου, γιὰτὶ εἶχαν τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ – κι ἡ ἀγάπη δὲν μπορεῖ νὰ ὑποφέρει τὴν ἀπώλεια ἕστω καὶ μιᾶς ψυχῆς.

Ἐκεῖ θέλει νὰ κατασκηνώσει ἡ ψυχὴ μου. Ἐκεῖ ὅμως δὲν θὰ μπεῖ τίποτε ἀκάθαρτο, γιὰτὶ μπαίνουν μὲ μεγάλες θλίψεις, μὲ πολλὰ δάκρυα, μὲ συντριβὴ πνεύματος. Μονάχα τὰ παιδιὰ, πὺ φύλαξαν τὴ χάρη τοῦ ἁγίου βαπτίσματος, περνοῦν ἐκεῖ χωρὶς θλίψεις καὶ γνωρίζουν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ τὸν Κύριο.

Νοσταλγεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Θεὸ καὶ προσεύχεται μέρα καὶ νύχτα, γιὰτὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου εἶναι γλυκὸ καὶ πολυπόθητο γιὰ τὴν προσευχόμενη ψυχὴ καὶ τὴν ἐλκύει στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Ἐζησα πολὺ καιρὸ στὴ γῆ καὶ ἄκουσα καὶ εἶδα πολλὰ. Ἄκουσα πολλὴ μουσικὴ ποὺ ἐγλύκαινε τὴν ψυχὴ μου. Καὶ σκεφτόμουν πῶς, ἂν αὐτὴ ἡ μουσικὴ εἶναι τόσο γλυκιὰ, τότε πολὺ περισσότερο πρέπει νὰ εὐχαριστεῖ τὴν ψυχὴ ἢ οὐράνια μελωδία, ἐκεῖ ποὺ δοξάζουν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ τὸν Κύριο γιὰ τὰ πάθη Του.

Ἡ ψυχὴ ζεῖ πολὺ στὴ γῆ καὶ ἀγαπᾷ τὰ γήινα κάλλη. Ἀγαπᾷ τὸν οὐρανὸ καὶ τὸν ἥλιο, ἀγαπᾷ τοὺς ὄμορφους κήπους, τὴ θάλασσα καὶ τὰ ποτάμια, τὰ δάση καὶ τὰ λειβάδια. Ἀγαπᾷ, ἀκόμη, καὶ τὴ μουσικὴ ἢ ψυχὴ, κι ὅλα αὐτὰ τὰ ἐπίγεια τὴν εὐφραίνουν. Ὅταν ὅμως γνωρίσει τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστὸ, τότε δὲν θέλει πιὰ νὰ βλέπει τὰ ἐπίγεια.

... Κύριε πόσο πολὺ ἀγαπᾷς τὸν ἄνθρωπο ! ...

... ὦ Κύριε , κάνε μας ἄξιους γιὰ τὴ δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, γιὰ νὰ κατανοήσομε τὴ δόξα Σου καὶ νὰ ζήσομε στὴ γῆ μὲ εἰρήνη καὶ ἀγάπη. Ἄς μὴν ὑπάρχουν πόλεμοι, κακία κι ἐχθροὶ κι ἄς βασιλεύσει μονάχα ἡ ἀγάπη - ἔτσι δὲν θὰ χρειάζονται πιὰ στρατὸς καὶ φυλακὲς καὶ ἡ ζωὴ θὰ εἶναι εὐκόλη σ' ὅλη τὴ γῆ. ...

... Γνωρίζω, Κύριε, πῶς ἀγαπᾷς τὸν λαό Σου, ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι δὲν καταλαβαίνουν τὴν ἀγάπη Σου καὶ θορυβοῦνται ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς γῆς καὶ οἱ σκέψεις τους εἶναι σὰν τὰ σύννεφα ποὺ τὰ παρασύρει ὁ ἄνεμος σ' ὅλα τὰ μέρη. ...

... Πόσο ἀπέραντο εἶναι τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ γιὰ μᾶς! ...

... Πολλοὶ πλούσιοι καὶ ἰσχυροὶ θὰ πλήρωναν πολλὰ γιὰ νὰ δοῦν τὸν Κύριο ἢ τὴν Πανάχραντη Μητέρα Του, ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἐμφανίζεται στὴν ταπεινὴ ψυχὴ καὶ ὄχι στὸν πλοῦτο. ...

... Ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ εὔχονται γιὰ τοὺς ἐχθρούς τους ἢ γιὰ τοὺς ἐχθρούς τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἀπώλεια καὶ τὰ βάσανα στὴ φωτιὰ τῆς κολάσεως. Σκέφτονται ἔτσι, γιατί δὲν ἐδιδάχθησαν ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ὅποιος τὴν ἐδιδάχθηκε πραγματικὰ, αὐτὸς χύνει δάκρυα γιὰ ὅλο τὸν κόσμο.

Λέγεις ὅτι εἶναι κακοῦργος κι ἄς καεῖ στὴ φωτιὰ τοῦ Ἄδη. Σ' ἐρωτῶ ὅμως: ἂν ὁ Θεὸς δώσει σ' ἐσένα μία καλὴ θέση στὸν παράδεισο καὶ δεῖς πεταμένο στὶς φλόγες ἐκεῖνον γιὰ τὸν ὁποῖο τὰ εὐχόσουν αὐτὰ, ἄραγε δὲν θὰ λυπηθεῖς τότε γι' αὐτὸν, ὅποιος κι ἂν ἦταν, ἔστω καὶ ἐχθρὸς τῆς Ἐκκλησίας; ...

... Κύριε, ὅλοι οἱ λαοὶ εἶναι ἔργο τῶν χειρῶν Σου. Ἀπομάκρυνέ τους ἀπὸ τὴν ἐχθρα καὶ τὸ μίσος καὶ δῶσε τους μετάνοια, γιὰ νὰ γνωρίσουν ὅλοι τὴν ἀγάπη Σου. ...

... Κύριε, σκόρπισε τὴ χάρη Σου στὴ γῆ. Δῶσε σ' ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς νὰ

γευθοῦν τὴν ἀγάπη Σου, νὰ μάθουν πῶς Σὺ μᾶς ἀγαπᾷς σὰν μητέρα κι ἀκόμη περισσότερο. Γιατί μπορεί κι ἡ μητέρα νὰ ξεχάσει τὸ παιδὶ της, ἀλλὰ Σὺ ποτέ, γιατί ἀγαπᾷς ἀπείρως τὸ πλάσμα Σου καὶ ἡ ἀγάπη δὲν μπορεί νὰ λησμονήσει. ...

... Ἄν γνώριζε ὁ κόσμος τὴ δύναμη τῶν λόγων τοῦ Χριστοῦ:

«Μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶος εἰμὶ καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ», τότε ὅλος ὁ κόσμος, ὅλη ἡ οἰκουμένη, θὰ ἐγκατέλειπαν ὅλες τὶς ἐπιστῆμες καὶ θὰ μάθαιναν μόνον αὐτὴ τὴν οὐράνια ἐπιστήμη. ...

... Κι ἂν κανεὶς δὲν μάθει τὴν ταπείνωση, τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἀκακία, τότε ὁ Κύριος δὲν θὰ τοῦ δώσει τὴ γνώση τοῦ Ἐαυτοῦ Του. Ψυχὴ ὅμως ποὺ γνώρισε ἀληθινὰ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ τὸν Κύριο καὶ πληγώθηκε ἀπὸ τὴν ἀγάπη Του, δὲν μπορεί πιά νὰ Τὸν λησμονήσει, ἀλλὰ ὅπως ὁ ἄρρωστος θυμᾶται διαρκῶς τὴν ἀσθένειά του, ἔτσι καὶ ἡ ψυχὴ ποὺ ἀγαπᾷ τὸν Κύριο πάντα θυμᾶται τὸν Κύριο καὶ τὴν ἀγάπη Του γιὰ ὅλο τὸ ἀνθρώπινο γένος. ...

«Τώρα δὲν ἀντιλαμβάνεστε τὴν ἀγάπη μου γιὰ σᾶς, ἀλλὰ θὰ ῥθει ἡ ὥρα, ὅποτε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα θὰ σᾶς δώσει νὰ τὴν καταλάβετε».

«Μὴν ἀργεῖτε, ἐλάτε κοντά μου. Σᾶς περιμένω μὲ πόθο σὰν παιδιὰ ἀγαπημένα καὶ θὰ σᾶς δώσω τὴν εἰρήνη μου καὶ θὰ ἔχετε χαρὰ καὶ ἡ χαρὰ σας θὰ εἶναι αἰώνια». ...

... Γι' αὐτὸ, ἀδελφοὶ, μὲ ὅλες τὶς δυνάμεις σας φυλάγετε τὴν εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ποὺ σᾶς δόθηκε δωρεὰν. Κι ἂν κάποιος μᾶς κακοποιεῖ, ἄς τὸν ἀγαποῦμε, ἔστω καὶ μὲ κόπο, καὶ ὁ Κύριος βλέποντας τὸν κόπο μας θὰ μᾶς βοηθήσει μὲ τὴ χάρη Του. ...

... Πόση χαρὰ εἶναι γιὰ μᾶς ὅτι ὁ Κύριος ὄχι μόνο συγχωρεῖ τὰ ἀμαρτήματά μας, ἀλλὰ καὶ δίνει στὴν ψυχὴ τὴν γνώση Του, ἀρκεῖ μόνο νὰ ταπεινωθεῖ. Κι ὁ τελευταῖος φτωχὸς μπορεί νὰ ταπεινωθεῖ καὶ νὰ γνωρίσει τὸν Θεὸ μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Δὲν χρειάζονται οὔτε χρήματα, οὔτε τίτλοι γιὰ νὰ γνωρίσει κανεὶς τὸν Θεὸ, ἀλλὰ μονάχα ἡ ταπείνωση. Ὁ Κύριος δίνεται δωρεὰν, μόνο χάρη στὸ ἔλεός Του. Πρὶν δὲν τὸ ἤξερα, ἀλλὰ τώρα βλέπω καθημερινὰ κάθε ὥρα, κάθε λεπτὸ ὀλοφάνερα τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς χαρίζει εἰρήνη ἀκόμη καὶ τὴν ὥρα τοῦ ὕπνου καὶ χωρὶς τὸν Θεὸ δὲν ὑπάρχει εἰρήνη στὴν ψυχὴ. ...

... Σὺ ἐστόλισες τὸν οὐρανὸ μὲ τὰ ἄστρα, τὸν αἰθέρα μὲ τὰ σύννεφα, τὴ γῆ μὲ τὶς θάλασσες, τὰ ποτάμια καὶ τοὺς πράσινους κήπους ὅπου κελαηδοῦν τὰ πουλιὰ, ἀλλὰ ἡ ψυχὴ μου ἀγάπησε μονάχα Ἐσένα καὶ δὲν ποθεῖ τὸν κόσμον αὐτὸ, ἔστω κι ἂν εἶναι ὠραῖος. ...

... Ποῦ κατοικεῖς, Φῶς μου; Βλέπεις πῶς Σὲ ἀναζητῶ μὲ δάκρυα. Ἄν δὲν ἐμφάνιζες

Σὺ τὸν Ἐαυτὸ Σου σὲ μένα, δὲν θὰ μποροῦσα νὰ Σὲ ζητῶ τώρα ὅπως Σὲ ζητῶ. Ἀλλὰ Σὺ ὁ ἴδιος μὲ ἀναζήτησες, ἐμὲ τὸν ἀμαρτωλὸ καὶ μοῦ ἔδωσες νὰ γνωρίσω τὴν ἀγάπη Σου. Μ' ἄφησες νὰ δῶ πὼς ἡ ἀγάπη Σου γιὰ μᾶς Σὲ ὁδήγησε στὸ Σταυρὸ καὶ πέθανες μέσα σὲ πόνους γιὰ χάρι μᾶς. Σὺ μοῦ ἔδωσες νὰ γνωρίσω πὼς ἡ ἀγάπη Σου Σὲ κατέβασε ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς στὴ γῆ, ἀκόμη καὶ στὸν Ἄδη, γιὰ νὰ δοῦμε τὴν δόξα Σου. ...

... Ἡ ἀμαρτωλὴ ζωὴ εἶναι ὁ θάνατος τῆς ψυχῆς, ἐνῶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ παράδεισος ἐκεῖνος τῆς τρυφῆς, στὸν ὁποῖο ζοῦσε πρὶν ἀπὸ τὴν πτώση ὁ πατέρας μας Ἀδὰμ. ...

Πηγή: agiazoni.gr